

Bulgular: Anomalilerin sıklıkları sırasıyla; genitoüriner sistem (%6.1), iskelet sistemi (%5.4) ve yapısal (%2.7) defektler idi. Otopsi uygulanan olguların gebelik haftaları ortalama 28.1 ± 6.34 annelerin yaş ortalaması 26.4 ± 4.34 olarak bulundu. İncelenen 100 plasentada en sık hyalin depozisyonu, desiduit, koran-giozis, intervillöz fibrin, intervillöz trombus ve villitis tespit edildi.

Sonuç: Fetal anomaliler, hereditör veya akiz sebeplerden kaynaklanabilir. Ölü doğum, neonatal ölüm ve ya doğum komplikasyonu sonucu görülen ölümlerin sebebini belirlemede, postmortem fetal otonsi ile birlikte plasentanın incelenmesi önemli bir tanı yöntemidir.

FCP143

NORMOTANSİF ve PREEKLAMPTİK GEBELERDE FİBRONEKTİNİN TANISAL DEĞERİNİN BELİRLENMESİ

Dönmez Kesim M., Akkaya A., Işık Ş., Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul - Türkiye

Amaç: Normotansif ve preeklampitik gebelerde endotelyal hasarın bir belirteci olarak fibronektin seviyesini saptayarak, preeklampitik olgularda fibronektinin tanısai değerini belirlemeyi amaçladık.

Yöntem: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne 01.03.1999 – 01.07.2001 tarihleri arasında başvuran, yapılan muayene ve tetkikleri sonucunda preeklampsi ve eklampsi tanısı alan 3. trimesterdeki 54 gebe ile kontrol grubu olarak herhangi bir maternal patoloji saptanmayan 3. trimesterdeki 25 normotansif gebe çalışma kapsamına alındı. Plazma fibronektin düzeyleri radyal immunodiffüzyon yöntemi ile ölçüldü. İstatistiksel hesaplamalarda ki-kare, student ve anova testleri kullanıldı.

Bulgular: Preeklampitik grupta plazma fibronektin değerleri, kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, ileri derecede anlamlı bulundu ($p < 0.001$). Ağır preeklampitik grup hafif preeklampitik grupla karşılaştırıldığında da plazma fibronektin değerleri ileri derecede anlamlı idi.

Sonuç: Bu bulgular, gebeliğin oluşturduğu hipertansiyonda endotel hasarının önemli rol oynadığı görüşünü desteklemektedir. Çalışma, preeklampside özellikle risk taşıyan grubun belirlenmesi için antenatal takiplerde fibronektinin oldukça etkin bir yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

FCP144

GEBELİKTE GÖRÜLEN DEMİR EKSİKLİĞİ ANEMİSİ TEDAVİSİNDE ORAL DEMİR SÜLFAT VE İNTRAVENÖZ DEMİR SÜKROZUN ETKİNLİĞİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Dönmez Kesim M., Can Y., Özmen Demirkaya B., Şişli T., Özpak D., Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul -Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, gebelikte görülen demir eksikliği anemisinin tedavisinde intravenöz demir sükröz ve oral demir sülfat preparatlarının etkinlik ve toleranslarının karşılaştırılmasını amaçlandı.

Yöntem: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'nde takip edilen 18 yaşından büyük, 24. gestasyonel haftasını tamamlamış ve hemoglobin değerleri $8-10$ g/dl, MCV < 100 fl ve Ferritin seviyesi < 50 mg/l olan 60 hasta prospektif, randomize olarak çalışmaya dahil edildi. Hastalar randomize olarak intravenöz demir sükröz (I.V. grup) ve oral demir sülfat (P.O. grup) olmak üzere 30'arlık iki gruba ayrıldı. Çalışma başlangıcında hemoglobin, MCH, MCHC, retikülosit sayımı ve ferritin seviyeleri kaydedildi. 7, 15 ve 30'uncu günlerde kırmızı kan hücre ve retikülosit sayımları tekrarlandı. 30'uncu günde ek olarak ferritin seviyeleri de ölçüldü. İstatistiksel değerlendirmede Mann-Whitney ve Wilcoxon testleri kullanıldı. $P < 0.05$ anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Tüm olgularda I.V. ve P.O. grupta, demir tedavisi sonunda hemoglobin değerleri belirgin bir artış gösterdi. 30'uncu günde I.V. grupta hemoglobin değeri $8,8 \pm 0,7$ g/dl'den $10,9 \pm 0,85$ g/dl'ye ve P.O. grupta $8,9 \pm 0,8$ g/dl'den $10,75 \pm 0,6$ g/dl'ye yükseldi. Çalışma sonunda ferritin düzeylerinde I.V. grup lehine anlamlı bir fark mevcuttu ($P < 0,001$). Ferritin seviyeleri I.V. grupta $4,9 \pm 3,1$ mg/l değerinden 161 ± 33 mg/l değerine, P.O. grupta ise $5,6 \pm 2,8$ mg/l değerinden $36,3 \pm 5,4$ mg/l değerine ulaştı.

Sonuç: Gebelikte demir eksikliği anemisi, gerek maternal gerekse fetal sonuçlar açısından önemli bir problemdir. Özellikle sosyo-ekonomik seviyesi düşük, beslenmesi yetersiz yüksek doğurganlık hızına sahip bölgelerde önemle üzerinde durulmalıdır.

Her iki tedavi şekli de hemoglobin değerlerini anlamlı derecede yükseltmiş olmasına rağmen I.V. demir sükröz tedavisi dikkatli bir test dozu yapıldıktan sonra demir depolarının kısa sürede doldurulmasını ve istenilen hemoglobin değerlerine ulaşılmasını sağlayan bir tedavi seçeneğidir.

FCP145

DOĞUM İÇİN BAŞVURAN GEBELERDE TİROİD FONKSİYONLARININ ARAŞTIRILMASI

Dönmez Kesim M., Şişli T., Karlık İ., Can Y., Özpak D., Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul - Türkiye

Amaç: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'nde yapılan çalışmamızda, travaydaki gebelerde tiroid fonksiyon değişiklikleri araştırılarak bunun maternal-fetal mortalite ve morbidite üzerine etkilerini değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem: Çalışmamıza Kasım 1998-Ocak 2002 tarihleri arasında doğum için kliniğimize müracaat eden tiroid fonksiyon testleri bakılabilen 250 travaydaki gebe dahil edildi. Ayrıca hastanemiz biyokimya bölümüne başvuran 150 gebe olmayan erişkin kadının test sonuçları değerlendirildi. Tüm gebelerden detaylı anamnez alınarak sistemik ve tiroid bezi muayenesi yapıldı. hemoglobin, hemotokrit ve kan grupları belirlendi. Ayrıca gebe olan ve olmayan tüm kadınlarda Total T3, Total T4, Free T3, Free T4, TSH seviyeleri ölçüldü.

Bulgular: Travaydaki gebelerdeki Total T3, Total T4, Free T3, Free T4 değerleri gebe olmayan normal erişkin kadınlara göre anlamlı derecede yüksek bulundu ($P<0.001$). Gebelik komplikasyonlarının (preeklampsi, IUGR) insidansı tiroid fonksiyon bozukluğu olan olgularda normale göre anlamlı olarak yüksek idi (sırasıyla $P<0.05, P<0.01$)

Sonuç: Tiroid fonksiyon bozukluğu olan gebelerin gebelik seyri, doğum komplikasyonları ve neonatal sonuçlar (özellikle preeklampsi ve IUGR) yönünden ciddi risk altındadır. Bu nedenle tiroid fonksiyon bozukluklarına bağlı semptom ve bulguları olan gebelerin detaylı tetkiki ve tiroid fonksiyon bozukluğu kanıtlanmış olguların daha iyi maternal ve fetal sonuçlar için tedavilerinin yapılması gerekmektedir.

FCP146

INVESTIGATION OF FREE RADICAL SCAVENGING ENZYME ACTIVITIES AND LIPID PEROXIDATION IN HUMAN PLACENTA TISSUES WITH MISSED ABORTION

Biri A*, Kavutcu M*, Saltık A*, Devrim E, Durak I**, *Gazi University Medical Faculty, Departments of Obstetrics and Gynecology, & Biochemistry ; **Ankara University Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara – Turkey**

Objective: This study was planned to investigate possible relationship between free radical scavenging enzyme activities- lipid peroxidations and missed abortion.

Methods: Superoxide dismutase (SOD), glutathione peroxidase (GSH-Px) and catalase (CAT) enzyme activities and levels of thiobarbituric acid reactive substances (TBARS), antioxidant potential (AOP) and nonenzymatic superoxide radical scavenger activity (NSSA) were measured in placenta tissues from missed abortion (n=27) and induced abortion (n=17) as a control.

Results: GSH-Px and CAT activities were found to be significantly increased, and SOD activity and levels of NSSA decreased in patients with missed abortion compared to control. However, there were no significant differences in TBARS and AOP levels between the groups.

Conclusions: Our results demonstrate that a compensation mechanism may be developed against possible oxidative stress in patients with missed abortion.